

323

UCHWAŁA Nr 284 RADY MINISTRÓW

z dnia 2 lipca 1959 r.

w sprawie werbunku robotników.

W celu racjonalnego rozmieszczenia siły roboczej oraz zapewnienia zorganizowanego dopływu robotników zamiejscowych do zakładów pracy Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Przez werbunek robotników, zwany dalej „werbunkiem”, rozumie się planową działalność mającą na celu kierowanie do zakładów pracy robotników zamiejscowych, na podstawie zawartych z nimi w miejscu prowadzenia werbunku umów o pracę.

2. Werbunek oparty jest na prawdziwej i rzetelnej informacji o warunkach pracy i płacy oraz zgodzie zwerbowanego na zawarcie umowy o pracę.

3. Umowy o pracę z robotnikami zwerbowanymi zawierają — w imieniu zakładu pracy — osoby prowadzące werbunek.

4. Za robotników zamiejscowych uważa się robotników, którzy nie mają możliwości codziennego dochodzenia lub dojazdu do zakładu pracy, nawet z bliższych okolic.

§ 2. 1. Minister Pracy i Opieki Społecznej planuje i zarządza werbunki na wniosek resortów gospodarczych bądź zakładów pracy, opierając się na bilansach siły roboczej, oraz sprawuje nadzór nad werbunkami.

2. Minister Pracy i Opieki Społecznej może przekazać część uprawnień, o których mowa w ust. 1, prezydiom wojewódzkich rad narodowych, prowadzącym werbunek dla zakładów pracy na własnym terenie.

3. Minister Pracy i Opieki Społecznej ustali zasady planowania i zarządzania werbunkami oraz obowiązki organów zatrudnienia prezydiów rad narodowych i zakładów pracy w zakresie werbunku.

§ 3. Zakłady pracy nie objęte planem werbunku nie są uprawnione do prowadzenia werbunku.

§ 4. 1. Robotnikom zwerbowanym do pracy — niezależnie od świadczeń wynikających z obowiązującego ustawodawstwa pracy bądź innych obowiązujących przepisów prawnych — przysługuje:

- 1) bezpłatny przejazd z miejsca zamieszkania do miejsca pracy, którego koszt pokrywa prezydium wojewódzkiej rady narodowej, właściwe dla miejsca prowadzenia werbunku,
- 2) jednorazowy ryczałt za czas spędzony w podróży w wysokości 30 zł, którego koszt pokrywa zakład pracy,
- 3) zakwaterowanie w hotelu robotniczym według obowiązujących w tym zakresie przepisów,
- 4) kredytowane wyżywienie od chwili przybycia do zakładu pracy, w okresie pierwszego miesiąca pracy,
- 5) zwrot kosztu przejazdu najtańszym środkiem lokomocji z tytułu jednodniowego zwolnienia z pracy raz w miesiącu lub dwudniowego raz na dwa miesiące w celu odwiedzenia przez zwerbowanego rodziny, jeżeli robotnik należycie i sumiennie wywiązuje się ze swych obowiązków i nie opuścił bez usprawiedliwienia żadnego dnia pracy; koszty z tego tytułu pokrywa zakład pracy,
- 6) bezpłatny przejazd z miejsca pracy do miejsca zamieszkania, jeżeli robotnik zakończył pracę, do której wykonania zobowiązał się w umowie o pracę i jeżeli nie opuścił bez usprawiedliwienia żadnego dnia pracy; koszt tego przejazdu pokrywa zakład pracy.

2. Koszt wyżywienia, o którym mowa w ust. 1 pkt 4, spona zwerbowany przy pierwszej wypłacie zarobków. Jeżeli zakład pracy nie ma możliwości zapewnienia wyżywienia, zwerbowanemu przysługują w okresie pierwszego miesiąca pracy — na życzenie zwerbowanego — zaliczki w wysokości od 15 do 30 zł dziennie. Zaliczki te zakład pracy wypłaca od pierwszego dnia pobytu zwerbowanego w zakładzie pracy, w trybie i wysokości ustalonej we własnym zakresie. Spłata przez zwerbowanego pobranych z tego tytułu zaliczek następuje przy pierwszej wypłacie zarobków. W uzasadnionych przypadkach spłata przez zwerbowanego kosztu kredytowanego wyżywienia bądź wypłaconych z tego tytułu zaliczek może być przedłużona i nastąpić przy następnych wypłatach zarobków.

§ 5. Robotnicy zamiejscowi, przybyli z własnej inicjatywy do zakładu pracy, dla którego prowadzony jest werbunek, korzystają ze świadczeń wymienionych w § 4 ust. 1 pkt 3, 4, 5, 6.

§ 6. 1. Zwerbowanemu przysługuje za okres załatwiania formalności związanych z jego przyjęciem do pracy zapłata po 25 zł za każdy dzień.

2. Dopuszczalny czas załatwiania formalności związanych z przyjęciem zamiejscowych robotników do pracy ustali Minister Pracy i Opieki Społecznej.

§ 7. 1. Zobowiązuje się ministrów i prezydium rad narodowych nadzorujących zakłady pracy, dla których prowadzony jest werbunek, do spowodowania zorganizowania nad nowo przyjętymi robotnikami w pierwszym okresie ich pracy przez okres co najmniej 3 miesięcy specjalnej opieki majstrów (sztygarów), zmierzającej do stabilizacji w pracy nowo przyjętych robotników.

2. Majstrom (sztygarom), o których mowa w ust. 1, może być przyznana za zmniejszenie odpływu robotników z pracy premia, której wysokość i zasady wypłacania ustala poszczególne ministrowie w porozumieniu z Ministrem Pracy i Opieki Społecznej.

§ 8. 1. Zobowiązuje się właściwych ministrów i prezydium rad narodowych do dopilnowania, aby zakłady pracy prowadzące hotele robotnicze zapewniły robotnikom właściwe warunki bytowe oraz rozrywki kulturalne i sportowe.

2. Zobowiązuje się Ministra Oświaty do stworzenia robotnikom zamieszkałym w hotelach robotniczych możliwości dokształcania się, szczególnie w zakresie szkoły podstawowej.

3. Kontrolę nad hotelami robotniczymi sprawują organy zatrudnienia prezydiów rad narodowych właściwe ze względu na miejsce położenia hoteli robotniczych.

§ 9. Traci moc uchwała nr 679 Prezydium Rządu z dnia 29 września 1951 r. w sprawie werbunku niewykwalifikowanej siły roboczej (Monitor Polski Nr A-88, poz. 1214 i z 1953 r. Nr A-36, poz. 457) oraz wydane na jej podstawie przepisy wykonawcze.

§ 10. Wykonanie uchwały porucza się Ministrowi Pracy i Opieki Społecznej, wszystkim zainteresowanym ministrom i prezydiom rad narodowych.

§ 11. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz